

Sygn. akt VIII Pz 24/20 p-II

POSTANOWIENIE

Dnia 20 listopada 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Jolanta Łanowy-Klimek (spraw.)

Sędziowie: Sędzia SO Grzegorz Tyrka

Sędzia SR (del). Magdalena Kimel

po rozpoznaniu sprawy 20 listopada 2020 w G.

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie P. C.

przeciwko (...) S.A. Oddział KWK (...)

o odszkodowanie za niezgodne z prawem wypowiedzenie umowy o pracę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie zawarte w punkcie 2 wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach

z dnia 30 czerwca 2020r. sygn. akt VIII Pa 197/19

p o s t a n a w i a:

1. oddalić zażalenie,

2. zasądzić od powoda na rzecz pozwanego kwotę 120 zł. (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

(-) sędzia Grzegorz Tyrka (-) sędzia Jolanta Łanowy-Klimek (-) sędzia Magdalena Kimel

Sygn. akt Pz 24/20 p-II

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 25 kwietnia 2019 r. (VI P 617/18) Sąd Rejonowy w Gliwicach zasądził od pozwanej (...) S.A. Oddział KWK (...) na rzecz powoda P. C. kwotę 16 290,93 zł tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem wypowiedzenie umowy o pracę z ustawowymi odsetkami za opóźnienie; oddalił powództwo w pozostałym zakresie; zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego; nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gliwicach kwotę 815 zł tytułem opłaty od uiszczenia której powód był zwolniony z mocy ustawy.

Wyrokiem z 30 czerwca 2020 r. (VIII Pa 197/19) Sąd Okręgowy w Gliwicach oddalił apelację pozwanej oraz zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego w Gliwicach dotyczące zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym wniósł powód, domagając się zmiany zaskarżonego postanowienia poprzez zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 1350 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym, a nadto zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu powód podnosił, że pierwotnie domagał się przed Sądem Rejonowym w Gliwicach przywrócenia do pracy na poprzednich warunkach, natomiast po sprecyzowaniu żądania pozwu, domagał się zasądzenia od pozwanej na jego rzecz kwoty 16 290,93 zł tytułem odszkodowania za nieuzasadnione wypowiedzenie umowy o pracę. Z uwagi na zmianę powództwa w toku postępowania Sąd Rejonowy w Gliwicach zasądził na jego rzecz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 180 zł – zgodnie z § 9 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, nie zaś zgodnie z § 9 ust. 1 pkt 2 tego rozporządzenia. Powód podkreślił, że zgodnie z § 19 ww. rozporządzenia w razie zmiany w toku postępowania wartości stanowiącej podstawę obliczenia opłat, bierze się pod uwagę wartość zmienioną, poczynając od następnej instancji. Zatem – w jego ocenie – koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym powinny być zasądzone według wartości przedmiotu zaskarżenia.

W odpowiedzi na zażalenie pozwana wniosła o jego oddalenie oraz zasądzenie od powoda na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie strony powodowej okazało się nieuzasadnione.

W przedmiotowej sprawie rolą Sądu Odwoławczego jest ocena prawidłowości zasądzenia zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sąd Okręgowy w Gliwicach w pkt 2 wyroku z 30 czerwca 2020 r. (VIII Pa 197/19) postanowił zasądzić od – przegrywającej postępowanie apelacyjne – pozwanej na rzecz powoda kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym. Rozstrzygnięcie to oparł na podstawie art. 98 k.p.c. oraz § 9 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r., poz. 1800 ze zm.).

Skarżący to postanowienie powód domagał się natomiast zasądzenia zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym w wysokości obliczonej w oparciu o § 9 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie, biorąc pod uwagę wartość przedmiotu zaskarżenia.

W ocenie Sądu Odwoławczego stanowisko powoda jest nieuzasadnione, a zaskarżone postanowienie odpowiada prawu.

Należy wskazać, że zgodnie z § 9 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie stawki minimalne wynoszą w sprawach z zakresu prawa pracy o:

- 1) 9 nawiązanie umowy o pracę, uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne, przywrócenie do pracy lub ustalenie sposobu ustania stosunku pracy - 180 zł;
- 2) wynagrodzenie za pracę lub odszkodowanie inne niż wymienione w pkt 4 - 75% stawki obliczonej na podstawie § 2 od wartości wynagrodzenia lub odszkodowania będącego przedmiotem sprawy;
- 3) inne roszczenia niemajątkowe - 120 zł;
- 4) ustalenie wypadku przy pracy, jeżeli nie jest połączone z dochodzeniem odszkodowania lub renty - 240 zł;
- 5) świadczenie odszkodowawcze należne z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej - 50% stawki obliczonej na podstawie § 2 od wartości odszkodowania będącego przedmiotem sprawy.

Sąd wskazuje, że powód pierwotnie – wnosząc pozew do Sądu Rejonowego w Gliwicach – w istocie domagał się uznania za bezskuteczne wypowiedzenia przez pozwanego pracodawcę umowy o pracę, natomiast w toku postępowania sądowego – po ostatecznym sprecyzowaniu żądania pozwu – żądał zasądzenia od pozwanej kwoty 16 290,93 zł tytułem odszkodowania za nieuzasadnione wypowiedzenie umowy o pracę.

Podkreślić jednak należy, że w przypadku roszczenia o odszkodowanie za nieuzasadnione wypowiedzenie umowy o pracę, podczas rozstrzygania o kosztach zastępstwa procesowego zastosowanie będzie miał § 9 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie, nie zaś § 9 ust. 1 pkt 2 tego rozporządzenia.

Literalnie interpretując § 9 ust. 1 pkt 2 ww. rozporządzenia, do odszkodowań należałoby zaliczyć również odszkodowanie z tytułu rozwiązania umowy o pracę przez pracodawcę bez wypowiedzenia z naruszeniem przepisów prawa (art. 56 § 1 k.p. w zw. z art. 58 k.p.) oraz odszkodowanie z tytułu nieuzasadnionego lub naruszającego przepisy wypowiedzenia przez pracodawcę umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony (art. 45 § 1 i 2 k.p.).

Należy jednakże w tym miejscu podkreślić, że zgodnie z odpowiednio stosowaną na gruncie komentowanego rozporządzenia uchwałą 7 sędziów SN z dnia 24 lutego 2011 r., I PZP 6/10, mającą moc zasady prawnej, podstawę zasądzenia przez sąd opłaty za czynności adwokackie w sprawie o odszkodowanie z tytułu rozwiązania umowy o pracę przez pracodawcę bez wypowiedzenia z naruszeniem przepisów prawa (art. 56 § 1 k.p. w zw. z art. 58 k.p.) stanowi stawka minimalna określona w § 9 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia, a nie stawka określona w § 9 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia. Sąd Najwyższy wskazał w uzasadnieniu tej uchwały na konieczność odmówienia przez sądy stosowania § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r. poz. 461 z późn. zm.), z racji niezgodności tego przepisu, na gruncie postępowań o odszkodowanie z tytułu rozwiązania umowy o pracę przez pracodawcę bez wypowiedzenia z naruszeniem przepisów prawa (art. 56 § 1 k.p. w zw. z art. 58 k.p.), z przepisami rangi ustawowej, a to art. 16 ust. 3 prawa o adwokaturze, przy czym zasada ta odpowiednio stosuje się do § 9 ust. 1 pkt 2 niniejszego rozporządzenia. W drodze analogii powołana uchwała znajduje zastosowanie również w sprawach dotyczących odszkodowania z tytułu nieuzasadnionego lub naruszającego przepisy wypowiedzenia przez pracodawcę umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony (art. 45 § 1 i 2 k.p.).

Z kolei jak wskazał Sąd Najwyższy w uchwale z 7 sierpnia 2002 r., III PZP 15/02, w myśl której: „jeżeli pracownik dokonał wyboru jednego z przysługujących mu alternatywnie roszczeń, a roszczenie to okaże się nieuzasadnione, sąd pracy może z urzędu uwzględnić inne roszczenie alternatywne. Ta możliwość działania przez sąd pracy z urzędu, wbrew woli pracownika, jest podstawowym argumentem przemawiającym za tym, aby przy zasądzeniu zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w sprawie toczącej się na skutek odwołania pracownika od wypowiedzenia umowy o pracę, wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika było określane według tych samych zasad (na tej samej podstawie) niezależnie od wyboru żądania przysługującego pracownikowi i niezależnie od tego, które z przysługujących alternatywnie roszczeń uwzględni sąd pracy. Inaczej mówiąc, stawka minimalna opłat za czynności adwokata lub radcy prawnego powinna być taka sama zarówno w sprawie o uznanie wypowiedzenia za bezskuteczne (o przywrócenie do pracy), jak i w sprawie o odszkodowanie z tytułu nieuzasadnionego lub niezgodnego z prawem wypowiedzenia umowy o pracę przez pracodawcę albo z tytułu niezgodnego z prawem rozwiązania przez pracodawcę umowy o pracę bez wypowiedzenia. W każdej z tych spraw rodzaj i stopień zawłości sprawy oraz wymagany i niezbędny nakład pracy pełnomocnika jest taki sam, niezależnie od wybranego przez pracownika lub uwzględnionego przez sąd pracy z urzędu alternatywnego roszczenia”.

Przenosząc powyższe na grunt przedmiotowej sprawy, należy wskazać, że zaskarżone postanowienie jest prawidłowe, albowiem zgodnie z obowiązującymi przepisami – tj. z § 9 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie – obliczono koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy uznał zażalenie powoda za bezzasadne i w oparciu o art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c. orzekł o jego oddaleniu.

O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. oraz § 9 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 10 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800).

(-) sędzia Grzegorz Tyrka (-) sędzia Jolanta Łanowy-Klimek (-) sędzia Magdalena Kimel